

Zatrolení trollové

Vyšli z cukrárny, Vašek vzal sestru za ruku, aby mu nikam neutekla a hezky ho vyslechla.

„Víš, co je to trolling?“

Věnka zamítavě zakroutila hlavou.

„Když se to slovo spojí s přírodou, tak to znamená odchyťování zvěře, lovení. Ale když jde o počítače, internet, tak počítačový trolling je vlastně takové zlé pomlouvání. Člověk, který trollí, se přihlásí do internetové diskuze a pak schválně vymýšlí lži, jen aby toho druhého očernil. A to se stalo naší mamce.“

„Očernil? Jak očernil? To jako natřel černou barvou?“ stále nechápala Věnka. Že je maminka coby ilustrátorka občas zacákaná od barev, bylo jasné, ale nedokázala si představit mámu, kterou někdo schválně natře načerno a ona je pak z toho smutná.

„To se jen tak říká. Když někoho pomlouváš, očerňuješ ho.“

„A proč naši maminku trollové očerňují?“

„Nevím, Věni. Asi ze závisti. Doteď máminy ilustrace každý jen chválil, však víš, že má i nějaké to ocenění. Ale poslední knížka se jí asi moc nepovedla, nevím... fakt nevím... Prostě nějací hlupáci máminu práci pomluvili a ona se z toho zhroutila.“

Bratr Věнку očividně zaskočil. Rychle se snažila vzpomenout si na máminu poslední knížku. To byla ta s obrázkem čarodějnice, které se bála. Když mamince řekla, že má z obrázku strach, maminka se zdála být potěšená, říkala, že je to dobře, protože obrázky mají v lidech vzbuzovat emoce. Věnka má raději obrázky, které jsou veselé. Ilustrace čarodějnice byla temná, strašidelná. Ale určitě by ji máma do knížky nedávala, kdyby neprošla testem modré skobičky.

„Co teď budeme dělat? Jak ty trolly vyženeme?“

„Nijak. Necháme je být. Nesmíme jim odpovídat. Když zjistí, že na ně kašlem, přestanou mít o mámu zájem a půjdou trollit zase někoho jiného.“

Věnce se to zdálo nespravedlivé. V každé pohádce je zlo potrestáno, drak je zabit, čarodějnice upečena v peci, hlupák zmoudří.

„Když já bych jim chtěla dát do čumáku. Tak a tak bych je bouchla.“ Věnka začala boxovat s neviditelnými obry. Vašek jejímu rozezlení rozuměl. I on by to nejraději s pomlouvači a nepřejícníky vyřešil pěstmi. Jenomže když nevíte, kdo to je? Neznáte je, ukrývají se za slovy, svou pravou tvář neukážou.

„Věnko, věř mi, těm lidem se zlo vrátí nějak jinak. Zatím to nech plavat,“ povzdechl si. „Teď je pro nás důležitější máma. Musíme ji z toho smutku nějak vytáhnout. Pomůžeme jí, vid?“

Věnka přikývla. Pro mámu udělá všechno na světě. Jen neví co... Třeba... Třeba jí natrhá luční kopretiny, ty má maminka moc ráda... Ale kopretiny v říjnu nekvetou. Ke konci října skoro nic nekvete, jen chryzantémy v květináči, ale ty se nosí na hroby. Přece mamince neponese hřbitovní kvítí. Když nekvetou květiny, udělá Věnka mamince kytici z listů. Jsou barevné, krásné. Určitě se mámě budou líbit. Věnka ví, kde jsou podzimní listy nejkrásnější. Přece v jejich ulici plné javorů.

